

Aceasta e povestea c-un melc ce-a fost odată
Și o balenă mare, albastră, cocoșată.

Aceasta-i stâncă neagră ca fumul de vapor
Și-acesta este melcul cel iute de picior.

El se târa pe stâncă cu cochilia-n spate
Și se uita la mare, la navele-ancorate...
Și cum se uita, smiorcăind, a oftat:
— Ce adâncă e marea, și pământul, ce lat!
Ce-aș porni-n larg și eu!
A oftat el din greu.

Aceștia-s ceilalți melci, ce lipiți stau de stâncă
Să nu-i zvârle vreun val în cea mare adâncă
Și-i spun melcului nostru, cel iute de picior:
— De stâncă țin-te bine! la șezi tu binișor!
Dar melcul cel mic, suspinând, a zis tare:
— Știu! Autostopul îl voi face pe mare!

Acesta-i mesajul ce lăsatu-l-a-n cale
Melcul nostru micuț, scris c-o dără de bale,
O dără de-argint, caligra-ntortochată,
ce spunea...

Aceasta-i balena ce-ntr-o noapte cu stele
A venit pe marea, înotând pe sub ele.
O balenă imensă, cu cocoșă-n spinare,
Ce-a cântat pentru melc o frumoasă cântare
Despre ghețuri sclipind, galerii de coral,
Despre stele căzând într-un val colosal.

Iar această coadă este
A balenei din poveste.

Din marea-nstelată și-a săltat coada bine
Și a zis către melc:
— Hai în lume cu mine.

